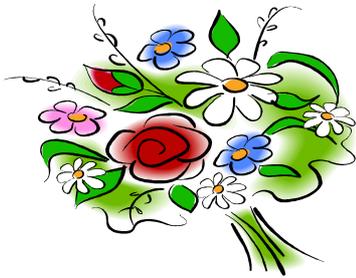

דברי הכפר

אהבה

/ דליה רביקוביץ

שני דגים נחפזו
וירדו למצולות הים
לספר איש לרעותו
מה גדלה אהבתם.

שני דגים צללו
ושהו במצולות הים
וככל שהרחיקו הלוך
כן גדלה אהבתם.

ולא עוד עלו אל החוף
אוהבי-מצולות-הים.
ילא הפה מספר
מה גדלה אהבתם.

גיליון מס 1985 * י'ב בשבט תשס"ו * 10 בפברואר 2006

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

<p>דותן קוניגיס יפעת דבולט קים לפינג-קפלן גל בידק (נכד-אב) נמרוד רביב (נכד-בלגורי)</p>	17.2	<p>יעל שפרונג חנן ווטרמן מיכי גניסלב שיר טוביס (נכדה-גניסלב) מיה אורן (נינה ריינס)</p>	12.2
<p>שאול סמברג לורנס מרוקוסון שחר-מרים מימרן (נכדה-נמנוב) אור סולומון (נכדה)</p>	18.2	<p>שקד וולפין עליזה נמלי ג'נט גניסלב בת שבע מרקוסון יהודה בן זאב</p>	13.2
		<p>איתן גדליזון תמיר ברק עמיחי איתם (נכד-ארנברג) אורי יעקב (נכד-ווינטרוב) מורן קולינס</p>	16.2

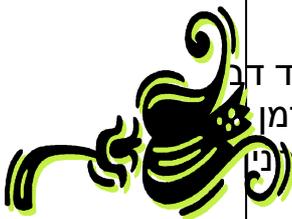
ימי נישואין

תמר ושאול לוי 14.2

נזכור

מר הרולד דב	26.1.86	בשבת תשמ"ו	ט'ז
ענבר הרמן	7.2.04	בשבת תשס"ד	ט"ו
מר זליג (ני)	22.1.89	בשבת תשמ"ט	ט'ז

פירוורים לדברי.....

זה זמן רב שלא כתבתי "פירוורים" וקצת קשה לי להתחרות עם חבורת הצעירים הקבועים הכותבים – שבכל זאת מסתובבים במקומות שונים ורבים יותר מקשישה כמוני.

לפני שבועיים למשל יצא לנו "לבלות" כמה שעות טובות בחדר המיון בצפת. כאשר שמעו שאנחנו מכפר הנשיא, גילו לנו בשמחה שבשעה 15.00 "דודיק שלכם" יגיע כאחראי על המשמרת. ואכן הוא הגיע - גדול מן החיים, וקולו הרם מהדהד בחלל העסוק, מעניק הרגשת ביטחון ורוגע למאושפזים.

ובאותו נושא – הגענו לקופת חולים בק"ש ושם שמענו עד כמה מצטערים על עזיבתה של דליה בוסקילה שלנו לטובת בית הספר לאחיות בצפת. "היא כל כך יעילה וכל כך אנושית" אמרה האחות שטיפלה בנו. נעים היה לשמוע!

שבי מדווח לעיתים על הנעשה במפעל מה שהביא אותי לרעיון; האם לא הגיע הזמן לערוך "סיור מודרך" במקום הנקרא "הבונים" שיש לנו עדיין חלק ועניין בו. במשך שנים רבות, הרבה חברים וחברות נתנו ממיטב זמנם וכוחם למפעל. היה טוב לראות במו עינינו את השינויים ואת ההתפתחויות - כמו גם לפגוש את הצוות הפועל בשטח היום. - אז מי ירים את הכפפה?

חדשות טובות ומרעישות מקולין: הכשירו 6 מגרשים לבנייה ושלושת הבתים הראשונים כבר בתהליך בנייה ממש, בשכונת "מול גולן"! חברים מוזמנים לבוא – להתרשם וליהנות מן הנוף הנפלא.

ביקשתי מוויקטור להמציא לי רשימה של בני משק, שלומדים השנה מטעם הקיבוץ. תסכימו איתי שהמספר מרשים. לצערי לא צויין המקצוע (צינעת הפרט?)
לומדים שנה א': ליטל עמר, מלי עמית
שנה ב': גיא וגנר, אביב אלמן, ארז בלגורי, ליאור בן-זאב, רותם פוקס.
שנה ג': אור אורן, עופרי וגנר, דורם וולאך, הלל יודאיקין, אדווה כ"ץ, עינת מסר, קרני פוקס.
איחולי הצלחה לכולם.

ולשאר החדשות;
קני ו' מחלים בביתו אחרי ניתוח אורטופדי מורכב בפרק הירך – איחולי החלמה מהירה מכולנו.

ג'ויס אב נסעה לארה"ב להשתתף בחגיגת בר המצווה של הנכד טל – מזל טוב!

יאסו נותן גיחה לתאילנד ואוסטרליה בקרוב וייעדר כחודשיים מן הנוף שלנו, אך לפני כן, הוא עוד מוזמן לחתונה של רני כץ – מה שמרגש לא רק אותו, אלא את כולנו.

בטי ד' מוסרת בשמחה שהנכד נפתלי מבית דוארי-עמית-גרשמן השתחרר מצה"ל בשעה טובה!

למרות הקיצוצים במספר החדרים, התיירות אצלנו מתעוררת. בסוף שבוע זה תבוא אלינו קבוצת צליינים מגרמניה ובכלל סופי השבוע מלאים.

שבת שלום ושבוע טוב

אלזה

תודה

לכל החברים שלום, בשם כל המשפחה ברצוני להודות לכל כך הרבה חברים על האהבה, התמיכה, ההזדהות והיחס האוהד להם זכינו מאז שאמי, חוה פרנק ז"ל, חלתה ונפטרה. אני מתכוון לחברים ששיצרו אתנו קשר וגילו ידידות תוך לחיצת ידיים או מילה מתוקה, לחברים שדאגו לנו והביאו דברי מאכל. לחברים שבאו ערב ערב לתפילות, ולאלה שטיפלו באמא בחום ובמקצועיות.

תודה רבה לכולכם. בעידן בו לא כל כך מדברים על זה, הוכחתם שוב שהחיים בקיבוץ הם איכותיים ומבוססים על שותפות וידידות. באהבה,

ג'וני פרנק.

שאלת השבוע לברוך ולרוני

כידוע לנו התפנו לאחרונה שתי משרות במפעל הבונים ועד כמה שידוע לנו הן לא הוצעו למכרז לחברי כפר הנשיא.

שאלתי היא, מדוע אין מכבדים את ההחלטה שלנו שכאשר מתפנה מקום עבודה, זכות החבר לגשת למכרז קודמת - לפני הוצאתו של המכרז החוצה. האם אין יותר לקיבוץ כפר הנשיא יד ופה ב"הבונים".

דניאל לופוב

עדכון מחירי שימוש ברכב

החל מתאריך 15/2/06 מחיר השימוש ברכבים יהיה כדלקמן:

מחיר ק"מ לחבר 1.15 ₪

מחיר ק"מ לענף – רכב קטן 1.52 ₪

מחיר ק"מ לענף – רכב גדול 2.07 ₪

ברוך

תשובה לענין מעילי התעבורה

ההחלטה לא להכניס מעילי תעבורה לרכבי הקיבוץ נובעת מהעובדה שמעיל זה ע"פ החוק, חייב להיות אישי לכל נהג.

סידור תחבורה אלינועה

בקשה לנהגים

כאחת שאין לה רשיון נהיגה, אני בלית ברירה מסתמכת על רכבים שיוצאים מהמשק.

אני מסתכלת בדף סידור התחבורה שבו רשומים הזמנים ושמות החברים לרכבים של כולנו, אך לא ידוע לאן הם נוסעים.

אנא נהגים רשמו גם את היעד, כדי שגם אנחנו נוכל לקבל טרמפ בעת הצורך. (כמובן שנשתתף גם בהוצאות).

נסיעה טובה,

יעל נמנוב.

חדשות האקונומולוגיה מ' 3

בישראל ובעולם

- עמותת אדם טבע ודין עתרה לבג"ץ בבקשה לסגור את תחנת הכוח רידינג בצפון ת"א, עד שתעבור זו משימוש במזוט לגז טבעי. תחנת רידינג היא אחת המזהמות הגדולות בישראל והמעבר לגז יפחית משמעותית את הזיהום שהיא מייצרת. מאבק הנמשך שנים רבות עומד כנראה לפני סיומו המוצלח, שיתרום לפיתוח בר-קיימא (ראה בחלק השני של הכתבה). ברגע האחרון: רידינג קיבלה ארכה של חודש נוסף.

- כל חורף, מתבזבזים מיליוני קוב מי גשמים, שהם מים באיכות גבוהה ביותר, הזורמים למערכת הניקוז. תכנון רגיש למים יכול גם למנוע הצפות וגם להעשיר את מי התהום.

- בין שפע הפתרונות הנבדקים בעולם כתחליף לדלקים המזהמים, נראה שהמיימן יהיה המועדף. פרטים יבואו.

- שלושים שנה, נושא איכות הסביבה אינו יורד מסדר היום של האו"ם. בעקבות דרישות שהעלו נציגי מדינות רבות, התקיימו כבר מספר ועידות בדרג גבוה. מנהיגי העולם מבינים שהדאגה לעתיד כדור הארץ גוברת והולכת, ושהאדם הפשוט מאבד את ביטחונו ומבין שעולמנו בסכנה. להלן רק חלק מן הוועידות שהתקיימו עד כה: Doha, Montreal, Johannesburg, Rio de Janeiro, Nairobi, Basel, Kyoto

למחשבה והרחבת הדעת

- המונח פיתוח בר-קיימא (באנגלית Sustainable Development, בצרפתית Développement durable) פירושו; פיתוח חדש של טכנולוגיה, או מוצר לשירות האדם אשר בניגוד למצב הקיים וללא מגבלת זמן, לא יזהמו את האוויר ולא יפגעו בסביבה ובאיכות החיים.

*תודה למינה שהעבירה לי את המידע שלהלן בנושא השפד"ן ("שפכי גוש דן" - הוא המפעל הגדול בישראל לטיהור שפכים).

לאחר שהמים שהופרדו מן השפכים עוברים תהליך טיהור, הם מוגדרים כמי-קולחין ומוזרמים לנגב להשקיה, ושיירי הטיהור מוזרמים לים.

במהלך השנים, נוצר בים ריכוז ענקי של בוצה מרעילה, מזהמת ומזהמת. הנהלת השפד"ן מתכוונת לבנות מתקן לייבוש הבוצה ושריפתה, בעלות של מיליארד ש"ח, עלות שתיפול על כיסי התושבים של גוש דן. בניית המתקן תתחיל לכל המוקדם בשנת 2008. קבוצת מדענים וחוקרים ממספר מוסדות השכלה גבוהה מציעים פיתרון שונה לגמרי, ולדעתם מעשי וידידותי לסביבה, וגם הופך מטרד (הבוצה) למשאב טבע (דשן-קומפוסט). לדעת המדענים, ניתן לבנות את המתקן שהם מציעים תוך זמן קצר ועלות הפיתרון שלהם היא רק כ-8% מזו של מתקן הייבוש והשריפה המוצע על ידי הנהלת השפד"ן.

זאת היא לדעתי האקונומולוגיה במיטבה.

ז'ק גולן

אשמח על תגובות והערות.

אמת אחת ולא שתיים

ככה סתם, מפה לשם בא החמס ועשה לפת"ח, ובעצם גם לכולנו, מה ששרון עשה לפוליטיקה הישראלית. אבו מאזן, עכשיו על תקן שמעון פרס, מתרגל להיות מס' שתיים, וכל העולם מנסה לברר לעצמו – "אז מה עושים עכשיו? כן מדברים איתם... לא מדברים איתם?"... ובסך הכל הולך ומתברר שהחברה הפלשתינית היא תאומת מראה של החברה הישראלית. אפילו העימותים בטלביזיה לפני הבחירות נראים אותו הדבר, כל כך אותו הדבר, עד שלא תמיד אתה מצליח להבין אם הדמות העבה והמבהילה שניבטת בך מהטלביזיה בעיניים מזרות אימים זה ג'יבריל ראג'וב או שמא אביגדור ליברמן. ובעצם מה זה משנה, שניהם הרי מבהילים באותה מידה, ועם אף אחד מהם לא היית רוצה להיפגש בסמטה חשוכה באישון לילה. אפילו רעולי פנים זה כבר לא מה שהיה פעם, כאשר בחברון השבאב הערבי והיהודי מרעילים פנים ללא הבדל דת גזע ומין.

אז אחרי שבכל זאת המהומה הירוקה שככה מעט, והתמונות המזוקנות ומזרות האימה התמתנו קמעה, הסתבר שמשני צדדי הגדר, ההולכת ומתקוממת בינינו, ניצבים זה מול זה תאומי המראה- משני הצדדים חצי רוצה בשלום ומוכן לפשרה, וחצי רוצה הכל בתימרות של אש ועשן והדם הוא שיכריע בינינו. לו אך ניתן היה ליצור מצב שחצי מכל צד יצטרף אל החצי המשלים אותו מהצד השני ושיעשו חיים או מוות ביחד, זה היה יכול להיות יותר ממושלם. אבל בעצם מה שהולך ומתברר זה שעל פיסת האדמה הזעירה הזאת נאבקות זו בזו שתי תפיסות של עולם, כבר קרוב למאה ומשהו שנה, ואנו כל כך לפותים בהן עד שרק בנקודות מסוימות כאשר הזמן מרפה מעט את ההידוק התמידי על הצוואר אנו מצליחים להבחין בכך ששום דבר, אבל שום דבר לא השתנה כאן, ובעצם עדיין אנו באותו ויכוח ישן נושן שאורי צבי גרינברג הגדיר את קצותיו במילים קשות מפלדה וחדות ומדממות כסכין גילוח בשירו **אמת אחת ולא שתיים** - "רבותיכם לימדו: ארץ בכסף נקנית./ קונים את הניר ותוקעים בו מעדר./ ואנוכי אומר: אין ארץ בכסף נקנית/ ובמעדר גם חופרים וקוברים את המת.// ואנוכי אומר: ארץ נכבשת בדם./ ורק הנכבשת בדם, מקודשת לעם/ קדושת הדם"... ומתווכח עימו נתן אלתרמן בשירו **על זאת** - "כי חוגרי כלי לוחם, ואנחנו איתם/ מי בפועל/ ומי בטפיחת הסכמה/ נדחקים, במלמול של "הכרח" "ונקם",/ לתחומם של פושעי מלחמה.// אכזרית מלחמה! המטיף התמים/ באגרוף מפניה יוחזר!/ אך לכן/ צו היושר וצו הרחמים/ לו יהיה בה כמוה אכזר!// ולקהל המפייטים רק על קסם הודה/ ותורמים לה רק דבש על מרדה/ לו יוכנו בידה עונשים של פלדה!/ בתי דין צבאיים של שדה!"...

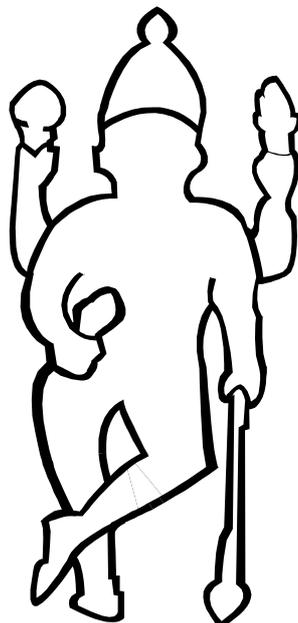
כן, זה כבר שנות דור ששתי תפיסות עולם עומדות פה זו מול זו כשתי פלנטות המתנגשות זו בזו מעת לעת, כאשר אירועים שהזמן גרמם מעלים אותן ממחשכי הלא- מודע של האתוס הלאומי אל החלל שבו הדברים מתרחשים באמת. מצד זה קיימים כאן אנשים שכמו אורי צבי גרינברג מאמינים באמת

ובתמים ובכל מאודם שאמת יש רק אחת והיא אמת הדם, החרב ועשן התותח ואין בילתה. ומצד זה עומדים אנשים המחזיקים בכל מאודם בידיעה שאותה הם יודעים באמת רק מהניסיון שאותו הפיקו ממאמץ חייהם המהוססים, אנשים המבקשים דרך של פשרה שתאפשר חיים נסבלים ככל שניתן במקום הזה, שכל כך הרבה היסטוריה ונצח ורצח מאיימים עליו כל הזמן למוטטו. ועוד הם יודעים בכל מאודם המפקפק שהאמת מורכבת מדי מכדי להיות אחת ומן הסתם בכל ההיסטוריה של המין האנושי אמת אחת הייתה רק לאינקוויזיציה, לאורי צבי גרינברג ולפעמים גם לאורי הייטנר.

וממש בעצם הימים האלה, כמו היענות לקריאת קרב עתיקה העולה ובוקעת מימים אפלים, נפגשים שוב קצות שתי התפיסות לקרב מדמם בהיאחזות הבלתי חוקית "עמונה". וכך נראים אלה מכים בשם שלטון החוק ואלה מכים בשם ה'. המראות הקשים שבוקעים מן המסך, הנערים המכים למען ארץ ישראל ואנקת הסוסים הנרגמים, העלו באחת את שאלת הקיום היהודי בא"י בכל חריפותה והניחו אותה מדממת על שולחן סדר היום הלאומי. "מכאן לאן נלך?" שואלת האומה בדמע ורטט, ובכל אופן נעשה פה ברור שמי שיכריע ומה שיכריע יהיה רק הגורם האנושי שיצטרך לעמול קשה כדי לענות בצורה כזו או אחרת לדבריו המאתגרים כל כך של אורי צבי גרינברג-... "רבותיכם לימדו: יש אמת אחת לאומות: דם תחת דם- ולא היא אמת- יהודים. / ואנוכי אומר: אמת אחת ולא שתיים. כשמש אחת וכשם שאין שתי ירושלים. / כתובה בתורת הכבוש של משה ויהושוע/ ועד לאחרון מלכי ולביאי הפצוע, / אמת, ששיני גליות ובוגדים אכלוה. // וזה יהי יום ומנחל מצרים עד פרת/ ומים עד מעבר מואב יעלו בחורי/ וקראו את אויבי ומשנאי אל הקרב האחרון. / והדם הוא יכריע: מי השליט היחיד פה."

ורק שאלה גדולה אחת נותרה עדיין ללא מענה, מה תהיה תשובתנו שלנו ביום פקודה לא רחוק לקריאת הג'יהאד העולה משורות החמס ומשורותיו המבהילות כל כך של אורי צבי גרינברג, והאם באמת ישנה רק אמת אחת ולא שתיים?

דודו פלמה

תקציב הספרייה לשנת 2006

לידיעת הצבור:

צוות הספרייה ביקש תקציב זהה לזה שאושר בשנת 2005, ובשנים הקודמות. התקציב שאושר לשנת 2006, קוצץ באופן דרסטי, ללא ידיעת הספרנים והציבור.

רק לאחר קבלת התקציב בקלפי, נודע לנו על כך, באופן מיקרי.

בנוסף לתקציב מהקבוץ, הספרייה קונה כל חודש ספרים במימון משרד החנוך והתרבות.

גם מימון זה הולך ומצטמצם.

על פי חוקי המדינה, ספרייה צבורית אינה רשאית לגבות דני מנוי מהמשתמשים, ואם תעשה כן, יופסק המימון ממשרד החינוך.

בינתיים עלינו להמשיך לתפעל את ספריות החברים והילדים, בהנחה שאנו רוצים לשמר נכס תרבותי וחינוכי יקר זה, לטובת הקבוץ והשכונה.

גם המועצה האזורית, בראשות ולנסי ויונית קורן, מכירה בחשיבות העליונה של ספריות בקבוצים, והם עושים כמיטב יכולתם לקידום הנושא.

החזון שלנו כולל לא רק המשך קיום הספריות, אלא העברתן למבנה הולם, כראוי לחברה עם איכות חיים ותרבות.

בשיחה עם נורית אורן, מנהלת אגף החברה, סוכם שהקבוץ יחפש תרומות, ע"מ לאפשר רכישת ספרים שנת התקציב 2006, בדומה לאשתקד.

מאיר ריינס

רשימת שומרים מ- 9/2 עד 16/2

שם	תאריך	יום
רענן טנא	9.2.06	חמישי
ליאור טיקוצינסקי	10.2.06	שישי
בוב ויניו	11.2.06	שבת
אלון טל	12.2.06	ראשון
ביני יודיקין	13.2.06	שני
עמק יצחקי	14.2.06	שלישי
ברוך כהן	15.2.06	רביעי
שרון כרמי	16.2.06	חמישי

סיפור זן

מאסטר הינדי מזקין שבע ממשמע תלונותיו של החניך שלו ולכן, יום אחד, שלח את החניך להביא מלח. כשהחניך חזר הורה המאסטר לצעיר האומלל לצקת חופן מלח אל תוך ספל מים ולשתות אותם. "איך הטעם?" שאל המאסטר.

"מר, "ירק החניך.

אז ביקש המאסטר מהחניך לקחת חופן מלח דומה ולצקת אותו אל תוך האגם. הם פסעו בשתיקה אל האגם הקרוב ולאחר שפיזר החניך את המלח אל תוך המים אמר לו הזקן, "עכשיו שתה ממי האגם." בעוד נוטפים המים מסנטרו של החניך שאל המאסטר, "איך הטעם?" "מרענן, " העיר החניך.

"אתה מרגיש את טעם המלח?" שאל המאסטר. "לא, " ענה הצעיר.

אז ישב הזקן בצד חניכו כבד הראש שהזכיר לו את עצמו, לקח את ידיו, והציע, "כאב החיים הוא מלח טהור; לא יותר, לא פחות. כמות הכאב בחיינו נשארת זהה. בכל אופן, רמת המרירות שאנו חשים קשורה במיכל לתוכו אנחנו מכניסים את הכאב. הדבר היחיד שאתה יכול לעשות כשכואב לך הוא להרחיב את התחושה... במקום להיות ספל, היה אגם."

ש.ש

שבת שלום

